

הניזקין פרק חמישי גיטין

מ.

עין משפט
נר מצוה

קמ"א מ"י פ"ב מהל'
תפלה הל' יח סמג
עשין יט טוש"ע או"ח ס'
קלו:

ק' ב מ"י שס הל' כג סמוג
שס טוש"ע אר"ח ס'י
קמוג סעי' ב וטוש"ע יו"ד ס'י
רפג סעי' א וזכר אלפס עוד
צפ' הקורא את המגילה ד'
ערב :|:

קיא ג מיי פ"ו מהל' ק"ת
הל' יד סמג עשין כד
טוש"ע יו"ד ק"י רפג סעי' ב:
קייב ד מיי שם טוש"ע שם
סעי' ג:

מוסף תוספות

[illegible]

פסקי רי"ד

מ' קרא לאו חבירה אהרן
 שיהיה ל' ריחוק נפחא א"ל
 ואחריו קרוי מ"ח הממנים
 פנימנים על הצבור ואחריו
 מ"ח הראויין למנות פנימנים
 על הצבור כדאמרינן פירוש
 שבת (קד) קדוש שאלו קדושים
 לבנותו פנים על
 הצבור כל ששאלין אותו
 הלכה ואומרו (ואחריו) ד' ר' ר' ר' ר'
 שבתותיהו מרומים פנימנים על
 הצבור (ואחריו) ד' ר' ר' ר' ר'
 נסיונותו וד' ר' ר' ר' ר' שאלו ר' ר' ר'
 בני גלילא לר' חבלו מהו
 לקרותו בחמישין כ"ה פ'
 כל ספר ספרו חסדו לעצמו
 כענין ס"ח אסקנא רבה ור' ר'
 יוסף דאמרי תורהו א"ל
 חסדו בחמישין כ"ה מפני
 נכבוד הצבור: ורבה ור' יוסף
 דאמרי תורהו א"ל ספר
 אשתתתא אחריו לקרבה י"ח
 ששבח מ"ש לו וכן ליכתב
 שאין כותבים אלא על
 המעלה וכן כותבים א"ל על מעלת
 המעלה מה שכותבים בספר
 התפארת: מר ר' ר' ר' ר' ר'
 אמרי אפילו כלבנו לא ידע
 אסור הוא לו חזי למיקרי
 אסור ולא היה ש"ס ור' יוחנן
 ור' יוסי ור' לטולטול דר' יוחנן
 ד' מעיני בספרא אהרנא
 שבתא הוא לו וכן לקרוא
 דרבנים שבע"ס אי אהא
 ידעין לכתוב בספר א"ל
 שאלו לא אפשר על לעשות
 לה' הפך תורתך שהתורה
 ששבתתהו ואם א"ל יכתוב
 דרבנים שבע"ס ושתבנה כד' מפני
 חילוק מוח' להפך ד"ח מפני
 חילוק שמים אים בני כיון
 לא אפשר על לעשות לה'

אם שוב אם לא שוב. אם שוב לא כתיב כלל חלל אם לא שוב^א כתיב חלל דבחר הכי כתיב ואת כי שטיט^ב: **תורה** החנומה ניתנה.^ג תימנה דכתיב (שמות ד) ויקח ספר הצרית ויקרא בזוני העם ופרש^ד צפי^ה חומש דהיינו מבראשית ועד כאן^ו ונראה לפרש דלא קאמר

חַתוּמָה נִתְּנָה שֶׁלֹּא נִכְתְּבָה עַד
לְבִסּוּף אֲלֵא שֶׁעַל הַסֵּדֶר נִכְתְּבָה^י דִּישׁ
פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁנֶּאֱמָרוּ חֲתִימָה לִפְנֵי אֹתָם
הַכְּתוּבִים לִפְנֵיהֶם וְלֹא נִכְתְּבָה עַד
שֶׁנֶּאֱמָר לֹא אֹתָהּ שְׂכֵמְתָהּ לִפְנֵיהָ
וְכֹתֵב זֹאת אַחֲרֶיהָ^י וְעַל זֶה מֵיִיחִי
הַדְּרָבִי לֹא שֶׁאֵתָּה עֲלֵה נֶאֱמָרוּ עַד
הַסֵּדֶר וְהִיא יָכוֹל לְהוֹרִיחַ זֶה מִכְּמַה
מִקְרָאוֹת דִּלִּין מוֹקֵדִם וּמֵאֲחֹרֶת בְּתוֹרָה
אֲלֵא הוֹאִיל וּמִשְׁכַּח דְּרָבִי לִוי מֵיִיחִי
לֵה וְרַ"ת גְּרַיִם אֲרַ"ר לִוי מֵילְתָּא בְּאִפִּי
נִפְשָׁה^י: **פְּרָשַׁת טַמְאִים**. פִּי'
בְּקוֹנְטֵרָם וְהִיא אֲנָשִׁים וְקִשָּׁה
לְפִירוֹשׁוֹ דְּלֹאֵר בִּפְ"ק דְּפִסְחִים (דף ו.)
שׁוֹלֵמַס בְּלִכּוֹת פֶּסַח קוֹדֵם הַפֶּסַח
י' ל' וְשָׁרִי נִבְאָה עוֹמֵד בְּפֶסַח רֵאשִׁי
וּמוֹחִיר עַל פֶּסַח שֵׁנִי^י וְכִפְ"ז אִיכָא
חֲדָשׁ וְחֲזִי כִּיּוֹן שֶׁנֶּאֱמָר בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ
יִסָּן^י וְעוֹד לֵדָא יִתְכֵּן לְרָבִי יוֹסִי
הַגָּלִילִי דְּלֹאֵר (י) נוֹשָׁא אֲרוּרֵי שֶׁל יוֹסֵף
הָיוּ וְלְרָבִי יִצְחָק דְּלֹאֵר לִמַּת מִזֵּוָּה
נִטְמָאוּ וְחַל שֶׁזֵּינִי שְׁלֵהֶם עֲבָרַב פֶּסַח
וְנִרְאָה דְּפִרְשָׁת טַמְאִים הֵייוּ פְּרָשַׁת
וַיִּנָּרוּ (וִיקְרָא כב) דְּלִפְנֵי זֵיךְ טוֹמְאוֹת
שָׂרָן וְנִבְיָה^ב וְכַל הַרְצִיךְ לְטוֹמְאוֹת
מִקְדָּשׁ וְקִדְשֵׁי^א י':

וּפְרִשְׁתָּ אַחֲרָי מוֹת. צְבֻרָשֵׁית
רָצָה ^(י) לֵאמֹר אֵיכָּה פְּלוֹגְתָּ
גְּבִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִיא דֶּבֶר
ה' אֲלֵ אֲבָרָם (צְבֻרָשֵׁית טו') לֵאמֹר
לִמֵּי"ד אַחֲרֵי סִמּוֹן וְאַחֲרָי מוֹפְלָג וְאֵיכָּה
לִמֵּי"ד אֵיכָּפֶל וְשָׁמָּה מֵאַחֲרֵי מוֹת דָּבָר
צִיּוֹם הִיא וְקִשָּׁה נֶאֱמָר אַחֲרֵי כָל
הַפְּרִשְׁיוֹת לָכֵן חֲשִׁיב מוֹפְלָג:

אתמולי

תתומה ניתנה כיון דתתומה
 תבינן * א"ל אין כותבין ומה
 שאתה מבטל של זהב שפרשת
 ר' ינאי באל"ף ב"ת איתיביה
 אימא כמה שכתוב במבטל
 מה שכתוב במבטל מה הוא
 בא במאי עסקינן ובסידורין
 הוא ואם דעתו להשלים מותר
 תורת כהנים עד ויהי כיום
 ילה מוגילה ניתנה שנא' א
 ר"ש בן לקיש אומר תורה
 ה' הזאת ואידך גמי הכתיב
 מוגילת ספר כתוב עלי ההוא
 אמר אלי מה אתה רואה
 כדרכי לוי דאמר רבי לוי
 שכן אלו הן פרשת כהנים
 טמאים ופרשת אחרי מות
 ופרשת

לכתוב מצרסאית עד פרשת בהנים
בהנים. אמור אל הבהנים^{טו} שהלכות
 להודיעם: **פרשם לויס.** קח (נח) את
 מעשר ראשון לא נהג עד סוף חמשים
 שנים וגו' משום הלכות הפסח והמשכן
 ומחנה שכינה ומחנה לוי ומחנה ישראל
 יעשו פסחיהם ולרבי לוי יבולים היו
 ה"י שצאותו היום הוקצעו המחנות
 ו"פ שהיא של יום הכפרים בו ציוס
 אזורה לאהרן אל יבא בכל עת:
 ופרשת

מי קוראין לא הוה בידיה אתא ושייליה
לרבי יצחק נפחא א"ל "אחריהן קוראין ת"ח
הממונין פרנסים על הצבור ואחריהן ת"ח
הראויין למנותם פרנסים על הציבור
ואחריהן בני ת"ח שאבותיהן ממונים פרנסים
על הצבור ואחריהן ראשי כנסיות וכל אדם
שלאו ליה בני גליל לר' חלבו מהו לקרות
בחומשים בבבב"ג בציבור לא הוה בידיה
אתא שייליה לר' יצחק נפחא לא הוה בידיה
אתא שאיל בי מדרשא ופשטמה מהא דא"ר
שמואל בר נחמני א"ר ^א יוחנן. ^ב ס"ת שחסר
יריעה אחת אין קורין בו ולא היא התם
מחסר במילתיה הכא לא מחסר במילתיה
רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו ^א אין קוראין
בחומשין בבית הכנסת. משום כבוד צבור
^ב ורבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו האי ספר
אפטרותא אסור למקרי ביה בשבת מאי
טעמא דלא ניתן ליכתב מר בר רב אשי
אמר למלטולי נמי אסור מ"ט דהא לא חזי
למיקרי ביה ולא היא שרי למלטולי ושרי
למיקרי ביה ^א דר' יוחנן ור"ש בן לקיש מעייני
בספרא דאגדתא בשבתא והא לא ניתן
ליכתב אלא ^ב כיון דלא אפשר יעת לעשות
לה' הפרו תורתך ה"ג כיון דלא אפשר עת
לעשות לה' הפרו תורתך בעא מיניה אבוי
מרבה ^א מהו לכתוב מגילה לתינוק להתלמד
בה תיבעי למאן דאמר תורה מגילה מגילה
ניתנה תיבעי למאן דאמר תורה חתומה
ניתנה תיבעי למ"ד תורה מגילה מגילה
ניתנה כיון דמגילה מגילה ניתנה כותבין או

דילמא כיון דאידבק אידבק תיבעי למ"ד תורה
ניתנה אין כותבין או דילמא כיון דלא אפשר
טעם ^(א) לפי שאין כותבין איתיביה ^(א) אף היא
סומה כתובה עליה ^(א) ר"ש שמעון בן לקיש משי
כשהוא כותב רואה וכותב מה שכתוב במבט
איתיביה כשהוא כותב רואה במבטא וכותב
כתוב במבטא ^(א) אם שכב אם לא שכב ^(א)
כתנאי ^(א) אין כותבין מגילה לתינוק להתלמד
ר' יהודה אומר בבראשית עד דור המבול
השמיני ^(א) ר' יוחנן משום רבי בנאה תורה
אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עי
חתומה ניתנה שנאמר ^(א) לקוח את ספר הת
לקוח ההוא לבתר דאידבק ואידך נמי הכתיב
דכל התורה כולה איקרי מגילה דכתיב
ואומר אני רואה מגילה עפה ^(א) אי נמי
שמנה פרשיות נאמרו ביום שהוקם בו ה
ופרשת ליום ופרשת טמאים ופרשת שיל

ולכן קרי לשאר נמי מגילה משום דכשחזר והשלימה הו
תב מפרשת הכנים עד פרשת שילוח עומאים וכן כולם: **פר**
זו לא יגש ומפני שזו ציום הוחק לעבודה הולכה קדו
ואל הלוים (עדרים) ואינו כן כי מה עניינם אכל הקמת המ
ופרשת לויים. הולכה לזו ציום שנקקו לשיר: **פרשת עומאים.** ויה
לזו עומאים ישלחו מן הממהיה) שזו הוקבעו שלש מחס
לישאל הואיל ואיריין שילוח ולא יוכלו ליכנס תמכן ה
לא א"כ לא יטהרו: **ופרשת שילוח עומאים.** וישלחו מן
הותרו וצין ומאורעים ליכנס לשם יי: **ופרשת אחרי מוס.**
שמחו בני אהרן בשביל ביאה שלא לזורר נאמרה או

בימים הילכך מות' ללקט כל ההפטרות ולכתבן בספר א'; כעא מיניא אבי מר תורומיגה דר"ל כ'תוב א' אומר כי על פי הדברים האלה וכתוב א' אומר כתב ל תנא כתוב לא את הדברים האלה אלא אתה כתוב וכן כתוב הלכות פ' כתוב הברייתות ורבינא ורב אשי כתבו התלמוד וכן כל חכמי הדורות

וְאָמְרָה: צְחֹמְשִׁין. שֵׁשׁ
וּנְתָן פְּרָנָם עַל הַצָּבוֹר כֹּל
וּמִסְכַּת שָׁבַת [צֹאֵלוֹ קֶשְׁרִים]
יִשְׂרָאֵל צִשְׁצֹתוֹת מִשּׁוֹם דְּרָרִי

מִי קוֹרְאִין. (י' כלומר תִּיקֶנּוּ שׁוּם סֵדֶר שְׁלוֹם: הִרְאִינִי לִימֻנוֹת כּו'. דְּאִמְרִין 97 ק"ה.) אִזְדּוּר תַּלְמִיד חֹכֵם שֶׁרָאִי שֶׁשׂוֹאֲלִין אוֹתוֹ דְּבַר הַלָּכָה כָּכָל מַחֲשֵׁמֶה שֶׁכּוֹתֵבִין לָהֶן חֲמֵשֶׁה חוֹמְשֵׁין כָּל חוֹמֶשׁ זְמַנִּים בְּמִלֵּי כֹס' שְׁלֹשׁ: **מַחֲסֵר בְּמִלֵּי** הֵיוּ שֶׁשֶׁקּוֹרִין לוֹ ס' וְחֹסֶר הוּא: **דְּלֵא יִיתָן לִיכְתֹּב** פְּתוּת מִסְפֵּר אֶחָד שֶׁלֹּא יִעֲמָנוּ: **וְהֵא לֹא יִיתָן לִיכְתֹּב** שׁוֹמֵר דְּבַר יי' גִּמְרָא וְהַלָּכָה וְאֶגְדָּה כְּדִאֲמַרְיָן לְקַמְעֵי אֱלֹהִים אֵתָּה כּוֹתֵב כּו': **כִּיּוֹן דְּלֵא מְלִיכְתָּא אֲפֹסֶר**, מְלִיכְתָּא שְׁנַתְמַעֵט הַלֵּב הִתְמַרְוֶה מִשְׁמַכְחָת: **עַתָּה לְעֹשׂוֹת לֵב**, הִפְרוּ דְּבַר תּוֹרָה לַשְּׁעָה הַזֵּיתָה: **הֵ"נּ כִּיּוֹן דְּלֵא אֲפֹסֶר**, שְׁאִין כָּלִל וְזָכוֹר יִכּוֹלֵת לִכְתּוֹב נִבְיִים: **שְׁלֹם**: מְגִילָה. פֶּסֶחַ לְגַדָּה שֶׁל תּוֹרָה לְחֵמֵן שְׁמִיטָה: **לִמְד'** לְחֵמֵן בְּשִׁמְעֵמִין:

מגילה מגילה נישא. כשנאמרה
לפרשה למשה היה כותבה ולבסוף מ'
שנה כשנאמרו כל הפרשיות חיצון
בגדיזין ותפרין: חתומה נישא. לא
כתבה עד סוף מ' לאחר שנאמרו
כל הפרשיות חיצון והנאמרות לו בשנה
הראשונה ושיהיו כל דורות לו על
פיה עד שתכנס: לפי שאין כותבין
למ"ד מגילה מגילה נישא כיון
לדידק אידבק: אף היא. הילני המלכה
במסכת יומא (ד' ל:). פרשם טובה
לכתוב משם פרשיות לטובות הבאות:
באל"ף צ"ח. כלומר ראשי תיבות:
בשהוא כותב. כן הכותב פרשת
הטובה כמה שכתוב לפי היקמנים
אשר מצין וכותב: אם שכתב כלומר
אשר כי שטיט גור': בסיווגין. תחילת
המקרא היה כתוב תיבה שלימה
ללבסוף ראשי תיבות: עד ויהי ציוס
השמיני. שהוא גמר לוי הקרבנות:

זו אמרתי. כך אמר דוד אז חתמתי
ששערי ערו עלי שאול ודואג לפסולי
מלכא צקהל והועד צבית המדרש
עמוני ולא עמונית כדאמרין ביבמות
דף ע"ו. : הנה צבתי. עכשיו צבתי
הכלל: כחז ע"י. מאז יתנה הדורה
הוא ודכתי עלי ואת שמי צבתיך
הנמצאות (בראשית יט) צוכות דוד
העמונית אמו של רחבעם כתיב הכא
הנמצאות וכתיב הכא (התלים פט)
אלמא מגילה איקרי
דמתחילה נכתבה מגילת
דבראשית והדר מגילת נח והדר מגילת
דאברהם היינו דקאמר במגילת
דאברהם כחז עלי: הוואה. גמורה
ומסוימת ושלימה: א"נ לנדרבי לוי.

ואִיקְרָא מַגִּילָה אוֹתוֹן ח' פְּרִישֵׁי
וַהֲוֹכְרוּ לַיּוֹם נֶאֱמָרוּ וְנִתְּצוּ וְנִמְקְרוּ
זו ציוס ונכתבה כל אחת במגילה
בצדה לפי שמוכרות ורחוקות זו מזו
בצד ודילג פרשת כהנים הכתובה בצד
הכנים כתובה בצד לא יטמא לא יקח
הלוים דבשעלותם" שבה הלכות לוי.
וארבע שנה" ועוד פרשת מעשר מיקרי
הוקס באחד ציוסן והזהרה להם פרשת
ההוקקו להשתלם ומתוך כך הווקקו
ליטור עד ט"ו ולא מקוץ לפסח שני
בשנגלים הפרוכת בכל סילוק מסע
וממרה כדכתיב אחרי מותי" ומפ

מסורת הש"ס

(א) [ציל ר'] וינתן
(ב) [ומהרה: ר'] יומה סט.
(ג) [ומהרה: ר'] יומה סט.
(ד) וינתן [ר']
(ה) [ר'] בנעם מוהים טעם וכל
(ו) [ר'] אלל אמר לו ר' צני
(ז) [ר'] ויחברו לומו קולת קולת
(ח) [ר'] ערוך ערך
(ט) [ר'] אים אים שרית
(י) [ר'] אים שרית אים
(יא) [ר'] אים שרית אים
(יב) [ר'] אים שרית אים
(יג) [ר'] אים שרית אים
(יד) [ר'] אים שרית אים
(טו) [ר'] אים שרית אים
(טז) [ר'] אים שרית אים
(יז) [ר'] אים שרית אים
(יח) [ר'] אים שרית אים
(יט) [ר'] אים שרית אים
(כ) [ר'] אים שרית אים
(כא) [ר'] אים שרית אים
(כב) [ר'] אים שרית אים
(כג) [ר'] אים שרית אים
(כד) [ר'] אים שרית אים
(כה) [ר'] אים שרית אים
(כו) [ר'] אים שרית אים
(כז) [ר'] אים שרית אים
(כח) [ר'] אים שרית אים
(כט) [ר'] אים שרית אים
(ל) [ר'] אים שרית אים

זורה אור השלם

1. עת לעשות לך הפרז
 תורתך: תהלים ט"ז קכ
 2. והשבעת את חבן
 האומר אל האשה אם לא
 שבב אשך ואם לא
 שבב אשך: שמות ט"ז
 3. שמא ידון אשך את
 שבעתו מבדעך איש:
 במדבר ה' ט"ז
 4. אז אמרת: חבתי
 במגלות ספר כתוב עלי:
 תהלים ח' מ
 5. לקח את ספר ההוריה
 וקוה ושמעתי אתו מצד
 ארון ברת: י"ז הלכתי
 ובריתי כל: י"ז
 6. וישמר אליך מן חת
 ויאה ואמר אני ראה מגלה
 עשה ארבע עשרים באמה
 וירבה עשר באמה:
 וכיהי ה' ב

גליון הש"ס

מ' ס"ח שחמר ירדעא אחת.
ג' מגילה דף ט ע"א מד"ה
שלמא תורה: שם משום
בבבבב צבור. ע' מגילה ד' כד
ומא דף ע ע"א סוטה דף לט
ג"צ: שם א"ל אין כותבין
מה מעט לפי שאין כותבין.
ועין זה שנת דף כ"א ע"א
ט"ז

הגהות הב"ח

(א) גמ' רבה כל"ל ואות ו'
נמחק:

מוסף רע"י

[illegible]